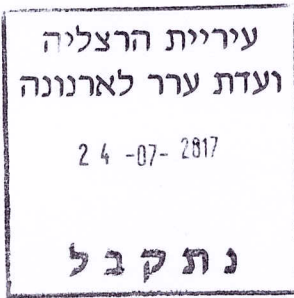

ועדת ערר לארנונה כללית שליד עיריית הרצליה

המבקשת: סרויסיו ניהול נכסים ופרויקטים בע"מ

ע"י עו"ד אורטל מור

- נ ג ד -

המשיב: מנהל הארנונה, עיריית הרצליה

ע"י עו"ד אן ברלוביץ

החלטה

רקע

1. בפנינו בקשה להארכת מועד להגשת ערר, לה מתנגד המשיב.
2. הבקשה להארכת מועד הוגשה למזכירות ועדת ערר ביום 27.2.2017, וצורף אליה העתק מטיוטת הערר אותה מבקשת המבקשת להגיש. בבקשה עצמה נטענו הדברים הבאים:
"1. במהלך חודש ספטמבר 2016 הגישה העוררת השגה על חיובה בארנונה למנהל הארנונה בעיריית הרצליה.
2. במועד שאינו ידוע לעוררת במדוייק, נדחתה ההשגה שהוגשה ומשום כך מבקשת העוררת להגיש ערר על החלטת מנהל הארנונה.
3. יצויין, כי החלטת מנהל הארנונה בהשגה נשלחה למשרדי באת-כוחה הקודמת של העוררת ולאור העובדה כי האחרונה אינה מייצגת עוד את העוררת, לא ידוע מתי נשלחה ומתי התקבלה."
3. בנסיבות אלה, טענה המבקשת, הבקשה להארכת מועד הוגשה "לשם הזהירות".
4. לבקשה לא צורף תצהיר.
5. עיון בטיוטת הערר אשר צורפה לבקשה, על נספחיה, מעלה כי מכתב בכותרת "השגה על חיובי ארנונה בגין שטחים משותפים בבית משותף ברחוב סוקולוב 6 הרצליה", נושא תאריך 6.9.2016, נשלח למנהל הארנונה, ובו נטען כי "מזה מספר חודשים שולחת עיריית הרצליה ... חיובי ארנונה בגין שטחים משותפים בבית המשותף אשר בנדון ... עבור חדרון קטן ושירותים אשר אינם פעילים" (הדגשה לא במקור). המשך המכתב כולל טענות לגופה של טענת "אינני מחזיק".

6. לטיוטת הערר צורפה גם תשובת המשיב נושאת תאריך 28.11.2016, בה נאמר שהמועד להגשת השגה כבר חלף. יחד עם זאת כלל המכתב גם תשובה לגופו של עניין.
7. המשיב הגיש תגובה ביום 5.3.2017 ובה התנגד לבקשה. בתגובה נטען כי ההשגה הוגשה באיחור ולפיכך איננה מהווה השגה כדין; ממילא, לא ניתן להאריך המועד להגשת ערר.
8. ביום 22.5.2017 הגישה המבקשת מכתב לוועדת ערר בו נטען כי ביום 27.2.2017 הוגש ערר יחד עם בקשה להארכת מועד להגשתו "לשם הזהירות". במכתב ביקשה המבקשת לברר את "הסטטוס של הערר" וכן "להורות למנהל הארנונה בעיריית הרצליה לעכב את הליכי גביית התשלומים השנויים במחלוקת, וזאת, למצער, עד לבירור הערר שהוגש".
9. באותו יום ניתנה החלטת-ביניים בה צוין כי הבקשה להארכת מועד להגשת ערר נמצאת תחת עיון. כמו כן, התבקשה המבקשת לציין "את מקור הסמכות בדיון לוועדת ערר להורות כפי שהתבקשה בסעי' 5 סיפא", כאשר אותה סיפא כוללת את הבקשה "להורות למנהל הארנונה בעיריית הרצליה לעכב את הליכי גביית התשלומים השנויים במחלוקת, וזאת, למצער, עד לבירור הערר שהוגש".
10. ביום 4.6.2017 הגישה המבקשת מכתב נוסף לוועדת ערר אשר עניינו "מקור הסמכות לוועדת הערר להאריך המועד להגשת הערר..." (סעי' 1 למכתב). דא עקא, כפי שצוין לעיל, ועדת הערר ביקשה מהמבקשת לציין את מקור הסמכות לאמור בסעי' 5 סיפא למכתבה מיום 22.5.2017, קרי: מקור הסמכות של ועדת ערר ליתן סעד ביניים דוגמת מתן הוראה למשיב לעכב את הליכי הגבייה השנויים במחלוקת עד לבירור הערר.
11. ביום 8.6.2017 הגיש המשיב מסמך אשר כותרתו "תשובה להבהרת המבקשת בענין הארכת מועד להגשת ערר". בתשובה חזר המשיב על טענתו לפיה ההשגה הוגשה באיחור. כמו כן, טען המשיב כי לוועדת ערר אין סמכות להאריך מועד להגשת ערר ולחלופין, כי אין הצדקה לעשות כן בנסיבות דנן.
12. יצוין כי גם בתגובה מיום 5.3.2017 וגם בתשובה מיום 8.6.2017 נמנע המשיב מלציין ברחל בתך הקטנה מתי הומצא מכתבו מיום 28.11.2016 למבקשת ו/או לב"כ הקודמת.
13. הגם שהדבר לא נאמר מפורשות על ידי מי מהצדדים, ממכלול המסמכים אשר הוגשו לעיוננו נראה כי תקופת החיוב השנויה במחלוקת הינה מיום 1.11.2015 ועד ליום 24.5.2016, כאשר לאחר מכן הועבר החיוב על שם צד שלישי.

דיון והכרעה

14. בהתאם לסעיף 6(א) חוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו-1976, התקופה להגשת ערר היא תוך שלושים יום מיום שנמסרה תשובת מנהל הארנונה על השגה.

15. ספק רב בעיינינו האם מכתבה של ב"כ המבקשת מיום 6.9.2016 מהווה השגה כדין אם לאו. אין בידינו מסד עובדתי מלא על מנת להכריע באופן מוחלט בשאלה זו, אם כי יצוין שהמבקשת בעצמה רומזת על איחור בהגשת ההשגה, הן בבקשה להארכת מועד, בה נכתב "אף אם לא הוגשה השגה במועד" (סעי' 5 סיפא לבקשה) והן בטיוטת הערר, בה נכתב "במהלך שנת 2016, החלה העוררת לקבל הודעות על חיוב ארנונה..." (סעי' 5 לטיוטת הערר).

16. בין כך ובין כך, דעתנו היא שהמבקשת לא הגישה ערר כדין במועד על תשובתו של מנהל הארנונה מיום 28.11.2016. טיוטת ערר צורפה לבקשה להארכת מועד להגשת ערר אשר התקבלה במזכירות ועדת ערר רק ביום 27.2.2017, כתשעים ימים לאחר תאריך המכתב. הדעת נותנת שתשובת מנהל הארנונה מיום 28.11.2016 הומצאה למבקשת ו/או לב"כ הקודמת – ואין חולק כי הומצאה – במועד מוקדם יותר מאשר יום 28.1.2017, שלושים יום לפני יום 27.2.2017.

17. נותרה השאלה האם להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת ערר.

18. בניגוד לטענת המשיב בתשובתו, בבר"מ 901/14 עבוד ויקטור ואח' נ' עיריית חיפה ואח', פורסם בנבו, נאמר מפורשות בסעי' 27 לפסק הדין שלוועדת ערר לענייני ארנונה סמכות להאריך את המועד להגשת ערר, הגם שניתן לטעון, לאור האמור בסעי' 24 סיפא לפסק הדין, שמדובר באוביטר.

19. מכל מקום, מפסק הדין עולה שסמכות זו שמורה למקרים חריגים, וזאת בדומה לפסק הדין בבר"מ 2340/02 הועדה המקומית לתכנון ולבנייה, רמת השרון נ' אגא וכט ואח', פורסם בנבו, בו נפסק לעניין ועדות ערר לתכנון ולבניה שנדרש "טעם סביר ובעל משקל משמעותי" להארכת מועד להגשת ערר.

20. האם בנסיבות דנן קיים "טעם סביר ובעל משקל משמעותי" ?

21. לדעתנו התשובה על כך היא שלילית: הנימוק היחיד אותו מעלה המבקשת, וגם הוא לא הוצג כנימוק באופן ישיר, הוא הטענה שתשובת מנהל הארנונה הומצאה לב"כ הקודמת של המבקשת, במועד בלתי-ידוע. בכל הכבוד, אנו מסכימים עם טענת המשיב בתשובתו כי "לא הובא כל טעם של ממש לאיחור" וכי טענה בדבר חילופי ייצוג אינה מהווה עילה להארכת מועד להגשת ערר, בוודאי כנימוק יחיד. דברים אלה נאמרים ביתר שאת באשר לא צורף תצהיר לבקשה המפרט מתי הוחלף הייצוג, מדוע לא ניתן לברר מתי התקבלה תשובת מנהל הארנונה אצל ב"כ הקודמת וכיו"ב.

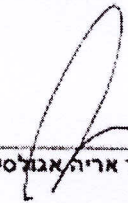
22. לפיכך, אנו דוחים את הבקשה להארכת מועד להגשת ערר ומורים על סגירת תיק הערר.

23. אין צו להוצאות.

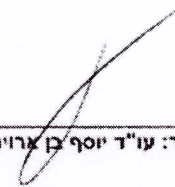
24. זכות ערעור על החלטה זו בפני בית המשפט לעניינים מינהליים בתל אביב תוך 45 ימים ממועד המצאתה.

חבר: מיכאל בירן

יו"ר: עו"ד אריה אגולסקי

חבר: עו"ד יוסף ארזיה

ניתן שלא בנוכחות הצדדים ביום 24/07/2017.